

amicitia per avanti fra il Re et vui concluse, la qual in cadaun passo et articulo vol inviolabilmente osservare, nè per alcuna causa over occasion contravenir, come havemo certa speranza. Et perchè sicuramente se promete che vui signori sguizari dal canto vostro osservarete la pace, habiamo voluto significarvi la mente regia, per schivar le spese e fatiche di la dieta de San Jacomo, che non se habia a celebrar. Quando veramente vogliate concluder et acceptar, concordati, bona, integra, sicura et stabile union, vui trovarete sempre la Maestà sua prompta et parata come per avanti, et in questo pregamo Dio che si degni prestarvi sempre quello desiderate.

Date in Losanna, 12 Iulij 1520.

De diti signor Di LA GISA
et ANTONIO DE PEFLEIS

A tergo: Magnificis concivibus oratoribus ubi a dietas celebranda fuerunt congregati.

70ⁿ *Exemplum litterarum domini Giorgii Soprasaxi ad illustrissimum dominum de Tellegni.*

Illustrissime domine, etsi mea tenet opinio quod excellentia vestra de his quæ in partibus istis geruntur copiosam habuerit informationem, nihilominus pro servitutis mee debito volui mittere copiam conclusionis ultimæ dietæ Lucernæ celebratæ, ex qua intelligere potuerit excellentia vestra quæ tractata sint parte Catholici Regis.

Orator patriæ hujus qui in Senatu sedit, refert eam fuisse cardinalis Sedunensis praticam ut magnifici Elveti et collegati eorumden mittant oratores suos regi Romanorum. Paravit enim Basileæ navim novam et in eadem extruxit sedes pro oratoribus Elvetiorum illuc mittendis unicuique pago unam et cuilibet parti collegatorum unam, ut cum triumpho et gloria in tanta societate coram suo rege possent comparere; at spe frustatus potuirit sedes suas vendere.

In Senatu enim Elvetiorum sedentes oratores quidam dixerunt, etsi domini nostri constituissent mittere velle oratores suos, quia tamen cardinalis illius rei auctor est, nunquam nolunt domini et in quibuscumque rebus suis habeat interesse.

Constituerunt quod mitterentur ad regem romanorum Zurich et Basilea, alii omnes pagi et collegati contradixerunt, imo habitis votis singularorum

pagorum conclusum est, quod de mittendo oratores domino Regi prædicti nolunt ultra audire verba, vel convocare consilium quocumque.

Circa secundam partem, in qua petitur parte prædicti domini regis et civitatum Imperii, quod magnifici Elvetii repellant illustrissimum principem de Virtimberg, quia Excellentia Vestra in pede conclusiones reperiet si non possit concordari, et repone ipse D. Dux in patriam suam. Tunc respondunt, et quia responsionem talem sentio quæ sument arma pro illo dixerunt enim plures in senatu videmus quod oportebit nos percutere illis Suevis, ergo melius est ut nunc tardius fiat.

Intra me cogitans quenam causa Elvetios ad subeundum bellum pro illustrissimo d. Duce de Virtemberg inclinet, non possum aliud dare iudicium nisi quod tenentes partem Christianissimi regis hæc tractent ea potissimum rationem, nam si bellum hoc sortiatur effectum, persuasum erit Elvetiis subire fœdus cum rege nostro, ne forte undique inimicis circum scepti graventur. Et scio quod per secretos regios servitores illud fœdus constanter tractatur, nec displicuit amicis quod oratores regii abierunt, illorum enim importuna instantia generabat erectionem cornuum superbiæ eorum, qui contrarii sunt factionis. Nam et suitenses Christianissimi regis contrarii in hac consilii congregatione, alios Elvetios rogarunt, ne mitterent ad regem Romanorum quiquam, quoniam nec ipse mittere velle.

Magnificus dominus præses Luceriæ mihi tanquam sibi amicissimo, per organum oratoris huius patriæ mandavit quod Hispani procerum suorum qui consilium dederit in recessum regis et eorum qui in comitiva regis sunt bona ceperunt in predam, et constituerunt ipsi domino regi terminum ut revertatur alioquin vellent elligere regem Hispaniæ, digna cum sit ut regem habent residentem.

Hæc dico ex relatione suprascripta. Alia nova ex relatione non occurrunt, meque continue comendo.

Seduni, sexta Augusti.

Fideles servitor
G. SUPERSAXUS.